

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Drømmen om kvinden (novellen)

Citation: Hjortø, Knud: "Drømmen om kvinden", i Hjortø, Knud: *Drømmen om kvinden*, 1928, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_15-shoot-idm139645821450368/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Drømmen om kvinden

heller ikke ophidset som han. Hun forudså vel ikke, hvad han havde tænkt at gøre, så gjorde han det heller ikke. Hun rakte ham en hånd, han tog den og så en bred guld-ring på den. Straks efter begyndte hun langsomt at gå.

Å, Helene, sae Henrik, — jeg trængte sådan til at se dig igen.

Hun smilede, ikke spottende, hun var over den alder, da den unge kvinde dækker sit smil med spot, for at det ingenting skal røbe. Hendes blik afdækkede tanker, der hidtil var skjult for ham selv, og han blev ved:

Det er sandt nok, at jeg ikke har tænkt meget på dig i flere år. Jeg har jo haft så meget andet at tænke på, men i det øjeblik du var i mine tanker, så var der heller ikke andet end dig. — Han så på hende, gav hende hendes smil igen: Jeg siger ikke mere, end hvad sandt er. Det vilde jeg jo heller ikke have noget ud af overfor dig.

Nej, ingenting, svarede Helene.

Henrik spurte: Er du lykkelig, Helene?

Det svarede hun kun på med sit smil, og så sae hun: Du er lykkelig.

Ja. Jeg er tilfreds, sae Henrik. Jeg har fået alt, hvad jeg havde ventet og mere til. Hvis det er lykken, Helene. Men hvis nu lykken er noget helt andet. Se, nu har jeg mødt dig, bliv hos mig, Helene.

Henrik, du taler som en tåbelig, lille dreng. Du har stillet dit regnestykke op og fået det rigtigt. Nu griber du tavlen, hvor der står rigtigt på, og vil til at viske det hele ud og skrive et andet stykke op, som du ikke engang har en sikker opskrift til og ikke véd, om du kan regne. — Men se, hvor himlen nu bliver rød. Det er, fordi skyerne skilles ad.